

Pinse– et nytt Guds folk blir født når Gud øser ut sin Ånd til alle mennesker

Av biskop i Borg Atle Sommerfeldt

Pinse handler om at det nye Guds folk bryter igjennom og blir en del av menneskenes historie. På den første pinsedagen hører alle Guds storverk forkynt på sitt eget tungemål. Det nye Gudsfolket ble født som et mangfoldets fellesskap som ikke var bundet til en bestemt kultur eller etnisk gruppe.

Borg bispedømme – en del av det universelle og globale kirkefellesskapet

På invitasjon fra Patriark Ignatius Aphrem II av Antiokia i Den syrisk-ortodokse kirke med sete i Damaskus, hadde jeg den store glede å feire deres påskehøytid 30. april til 2. mai i Damaskus. Besøket i Damaskus, som også inkluderte besøk i Den gresk-ortodokse kirken i Damaskus og Den assyriske kirken i Beirut, ga en sterk opplevelse av at vi i Borg bispedømme er en del av et globalt fellesskap med felles røtter. Å synge Fader Vår på arameisk ga en særlig opplevelse av dette med muligheten til å høre lyden av Jesu egen røst i de arameiske ordene. Feiringen var også en opplevelse av kirkens kulturelle og språklige mangfold. Rundt om i hele verden synges og bes det på alle slags tungemål og i alle slags folkegrupper slik pinsedagen i Jerusalem i år 33 varslet.

Den syrisk-ortodokse kirke – verdens eldste nålevende kirke

Den første kristne menigheten utenfor Israel, ble dannet i Antiokia i år 37 (Apgj 11,19ff) av Peter og Paulus, med Peter som den første leder. Den syrisk-ortodokse kirken regner sine røtter tilbake til denne første menigheten og Patriark Ignatius Aphrem II er den 129 patriarken med Peter som den første. Det gjør denne kirken til verdens eldste kirke som fortsatt feirer Den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus og har gjort dette sammenhengende siden år 37. Å feire gudstjeneste med dem er å bli bragt i kontakt med kirkens første år. Det forsterkes av at Den syrisk-ortodokse kirken forretter sin liturgi hovedsakelig på arameisk, det språket Jesus og de fleste i Midt-Østen snakket.

Nestekjærlighetens konkrete handlinger er Åndens frukt

Møtene med mennesker i Damaskus og assyriske flyktninger i Libanon brakte også nær at fellesskapet i Den hellige Ånd er et forpliktende handlingsfellesskap der vi skal glede oss over hverandre og bære hverandres byrder. Menighetene i Borg bispedømme er en del av et massivt hjelpearbeid i nærområdene og i Syria. Det har vi vært med på siden krigen startet og flyktningene begynte å søke beskyttelse i Syria og i nabolandene. Kirkene gjør et stort humanitært arbeid inne i Syria med støtte fra Kirkens Nødhjelp og andre. De synliggjør Guds kraft og kirkens tilstedeværelse. Den syrisk-ortodokse kirkens visjon sier det slik: «We make compassion to action!» Vi gjør medfølelse om til konkrete handlinger!

«De taler om Gud, men deres handlinger er av djevelen»

Muslimere og kristne har levd sammen i Damaskus helt siden araberne erobret byen i 661 og ble sentrum i den muslimske verden i et drøyt hundre år. Relasjonen har hatt mange faser. Da de kristne etter hvert ble i mindretall, har det vært vanskelige perioder. Assyrerne, som utgjør Den syrisk-ortodokse kirkes medlemmer, vet hva forfølgelse er. Men alle understreker at den pågående krigen i Syria ikke er en kamp mellom islam og kristendom. De legger langt mer vekt på at en gruppe innenfor islam, med liten støtte i det etablerte islam i Syria, med vold og terror forsøker å tilrive seg makten i Syria og monopolisere sin tolkning av islam. Den muslimske resepsjonisten på hotellet i Damaskus,

Marie, sa det slik: «De taler om Gud, men deres handlinger er av djevelen». Det er liten grunn til at vi i Norge, med en liten muslimsk minoritet, skal demonisere Islam og alle dens tilhengere når mennesker som lever i terrorens skygge hver eneste dag ikke gjør det.

Norge bør anerkjenne den særlige utfordringen den assyriske minoriteten har

Etter at jeg kom hjem fra Syria har jeg sendt brev til Innvandrings – og integreringsminister Listhaug der jeg gjentar min oppfordring fra i fjor om å inkludere tilhørighet til den assyriske minoriteten som et kriterium i UNHCRs utvelgelse av kvoteflyktninger til Norge. Begrunnelsen er ikke å spesialbehandle kristne generelt, men å løfte frem den særlige utfordringen den assyriske minoriteten har. Det kan gjøres ved å inkludere assyrerne i den gruppen Norge vil ta i mot som kvoteflyktninger. Enda mer virkningsfullt vil det være å invitere f.eks. 30 flyktningefamilier i Libanon til Norge etter nærmere kriterier. Det ville løfte assyrerne ut av den store mengden flyktninger. Det har dette folket virkelig fortjent.

Også over oss!

Møtet med verdens eldste kirke i verdens eldste by utløser en stor takknemlighet til denne kirken og deres svært imponerende historie og deres trofasthet i trengselstider. Det er en takknemlighet for at også vi i Borg bispedømme her oppe i nord, langt utenfor sivilisasjonens grenser da kirken i Antiokia ble etablert, også har fått Guds Ånd øst over oss i snart 1000 år. Det gir et storslått perspektiv på våre dåpshandlinger der Guds Ånd gis til mennesker også hos oss, og der vannet forbinder oss med alle kristne og alle mennesker i hele Guds skaperverk. Stort er troens mysterium – og glede!!

God pinsefeiring!